

ЖАН-БАТИСТ МОЛЬЕР

VÄKINÄINEN

NAIMINEN

Жан-Батист Мольер

Väkinäinen naiminen

«Public Domain»

Мольер Ж.

Вäkinäinen naiminen / Ж. Мольер — «Public Domain»,

Содержание

Väkinäinen naiminen	5
Конец ознакомительного фрагмента.	9

Molière

Väkinäinen naiminen

Väkinäinen naiminen

Henkilöt:

Sganarelle, rakastunut Dorimenaan. *Jeronymus*, Sganarellen ystävä. *Dorimena*, Alkantor'in tytär. *Alkantor*, Dorimenan isä. *Alsidas*, Dorimenan veli. *Lykastes*, rakastunut Dorimenaan. *Pankrasius*, aristotelilainen tohtori. *Marphurius*, pyrrholainen tohtori. *Kaksi mustalais-naista*.

Tapaus kaupungin kadulla.

Ensimmäinen kohtaus.

Sganarelle (puhuen ovelta koti-väellensä). Minä palaan tuossa paikassa takaisin. Katsokaa taloa tarkasti sill'aikaa ja toimittakaa visusti kaikki työnne. Jos poissa ollessani kuka tuopi rahaa minulle, niin tulkaa siitä heti ilmoittamaan herra Jeronymon luo; vaan jos kuka tulee rahaa pyytämään, niin sanokaa, että isäntä on kaupungilla, eikä taida koko päivänä kotia palata.

Toinen kohtaus.

Sganarelle, *Jeronymus*.

Jeronymus (joka on kuullut Sganarellen viimeiset sanat). Kas sepä oli viisas neuvo!

Sganarelle. Kah, herra Jeronymus! teidät tapaan aivan odottamattani; olin juuri tulemassa teitä tervehtimään.

Jeronymus. Ja mitä varten, jos kysä saan?

Sganarelle. Ilmoittaakseni teille jotakin joka minulla nyt on mielessä, ja kysyäkseni teiltä siihen neuvoa.

Jeronymus. Hyvin kernaasti. Tämä kohtaus on minulle hyvin mieleinen, ja voimmehan puhuakin asian tässä yksinämme ja vapaina kuulijoista.

Sganarelle. No, niin kuulkaapa sitten. Asia, jota mainitsin ja joka minua suuresti liikuttaa, on hyvin tärkeä; ja se on hyvä, ett'ei ihminen tee mitään keskustelematta ystäviensä kanssa.

Jeronymus. Se on minulle erittäin mieluinen, että minut juuri olette valinneet täksi keskustelijaksi. Ei muuta kuin sanokaa vaan, mikä se asia on.

Sganarelle. Vaan edeltäkäsin ja ennen kaikkea pyydän, älkää ollenkaan imarrelko, älkääkä säälikö minua; vaan sanokaa ajatuksenne suoraan, koristelematta.

Jeronymus. Sen teen koska niin tahdotte.

Sganarelle. Ei ole mikään niin ikävää kuin se, että ystävä ei puhu totuutta.

Jeronymus. Se on tosi.

Sganarelle. Ja meidän aikoina ovat rehelliset ystävät harvassa.

Jeronymus. Oikein sekin on.

Sganarelle. Luvatkaa siis, herra Jeronymus, että puhutte minulle ajatuksenne aivan suoraan.

Jeronymus. Sen lupaan mielelläni.

Sganarelle. Vannokaa se!

Jeronymus. Sen lupaan: lempo vieköön! Sanokaa vaan asianne.

Sganarelle. Asia on se: tahtoisin teiltä kysyä, tokko se käy laatuun, että ottaisın puolison?

Jeronymus. Kuka? Tekö?

Sganarelle. Minä, minä, kukas muu! Mitä ajattelette tästä asiasta?

Jeronymus. Ensin tahtoisın tietää, sanokaa, kuinka vanha olette?

Sganarelle. Minäkö?

Jeronymus. Niin, juuri te.

Sganarelle. Kukapa sitä tiesi! Mutta terveyteni on luja.

Jeronymus. Kuinka? Ettekö arvioltakaan tietäisi, kauanko olette maa-ilmassa eläneet?

Sganarelle. Kuka semmoisia joutavia ajattelee?

Jeronymus. No, mutta sanokaa minulle, kuinka vanha te olitte silloin, kuin me tutustuimme?

Sganarelle. Totta toden perään, silloin en ollut kuin kahden-kymmenen vuoden iässä,

Jeronymus. Kauanko olimme Roomassa yhtenä?

Sganarelle. Kahdeksan vuotta.

Jeronymus. Montako vuotta asuitte sitten Englannissa?

Sganarelle. Seitsemän vuotta.

Jeronymus. Entäs Hollannissa, jossa sen jälkeen olitte?

Sganarelle. Puoli kuudetta vuotta.

Jeronymus. Minä palasin vuonna neljä-kymmentä kahdeksan. Neljä-kymmentä kahdeksan kuudesta kymmenestä tekee kaksi-toista. Viisi vuotta Hollannissa, se tekee seitsemän-toista; seitsemän vuotta Englannissa, tekee neljä-kolmatta, ja kahdeksan vuotta Roomassa, se tekee kolme-kymmentä kaksi vuotta, ja kaksi-kymmentä siihen lisää, joka oli teidän ikänne silloin kuin ensi kerran näimme toinen toisemme, se tekee ummellensa viisi-kymmentä kaksi vuotta. Näin muodoin olette te, herra Sganarelle, oman tunnustuksenne jälkeen, noin kahden- eli kolmen-kuudetta vuoden vanha mies.

Sganarelle. Kuka? Minäkö? Se ei ole mahdollista.

Jeronymus. Miksikä ei? Ja paitsi sitä, sen sanon teille vapaasti, koska itse vaaditte minulta lupausta puhuani teille kaikki suoraan, että naiminen ei sovi teidän miehellenne. Naiminen on semmoinen, jota nuorten pitää tarkasti ajatella, ennenkuin siihen rupeavat; vaan teidän-ikäisten miesten ei pidä sitä asiata ollenkaan ajatella. Ja jos se on tosi, minkä moni viisas mies on sanonut, että koko naiminen on suurin hulluus, jonka ihminen voi tehdä, niin en tiedä, mitään surkeampaa, kuin että tämä hulluus tehdään siinä iässä, jossa ihmisen pitäisi olla viisaimmillaan. Sanalla sanoen: minä rehellisesti puhun teille ajatukseni tässä asiassa: te alkää unissakaan houriko naimista: ja hyvin naurun-alainen olisitte minun silmissäni, jos näin kauan oltuanne vapaana nyt läksisitte ottamaan niskoillenne tätä kaikkein raskaampaa kuormaa maa-ilmassa.

Sganarelle. Mutta minä, minä olen lujasti päättänyt ottaa puolison; en ollenkaan voi tulla naurun-alaiseksi ottaessani vaimokseni sitä tyttöä, jota nyt omakseni pyydän.

Jeronymus. Ahaa, no se on eri asia; ette ole tästä minulle virkkaneet mitään.

Sganarelle. Se on semmoinen tyttö, joka on aivan mieleiseni, ja jota minä rakastan kaikesta sydäimestäni.

Jeronymus. Rakastatteko häntä kaikesta sydäimestänne?

Sganarelle. Rakastan kyllä; ja isältänsäkin jo olen häntä vaimokseni pyytänyt.

Jeronymus. Oletteko jo pyytäneet häntä isältänsäkin?

Sganarelle. Olen. Tämä naimis-kauppa tulee päätettäväksi jo tänä iltana, minä olen sen luvannut.

Jeronymus. No, niin tehkää hyvin, minä en virka tähän sanaakaan.

Sganarelle. Pitäisikö minun luopua päätöksestäni? Mistä te, herra Jeronymus, olette sen luulon saaneet, ettei minun pitäisi ajatella avioliittoa? Iästäni vähät! Katsotaan itse asioita, millä kannalla ne ovat. Löytyykö sitä kolmen-kymmenen vuoden vanhaa miestä, joka näyttäisi verevämmältä ja vahvemmalta kuin minä? Eikö jokainen jäseneni ole niin notkea, ja liiku niin keveästi kuin liikkua taitaa, tahi näytänkö semmoiselta, joka matkalla tarvitsee vaunuja ja rattaita, eikä jalkaisin pääsisi perille? Eivätkö kaikki hampaani ole vielä ihan terveet? (näyttää hampaitansa). Enkö minä syö neljä veroa päivässä, ja kellä voipi olla terveempi kuin minulla? (Rykii) Äh, häh, äh, hää. Mitäs siihen sanotte?

Jeronymus. Te olette oikeassa, minä olen erehtynyt. Siinä teette hyvin, että menette avioliittoon.

Sganarelle. Ennen en olisi sitä tehnyt, vaan nyt minulla on siihen painavat syyt. Paitse iloa, joka minulla on kauniin, minua hyväilevän vaimon omistamisesta ja joka minua hieroo väsyksissä

ollessani, paitsi tätä iloa, sanon minä, on minulla toinenkin syy, jonka tähden minun pitää ruveta avioliittoon. Jos muka kuolisin tämmöisenä naimattomana kuin nyt olen, sammuisi Sganarellein suku kokonansa maailmasta. Mutta kuin nain, niin pääsee mainio sukuni kasvavissa uusissa vesoissa elämään. Mikä ilo eikä ole minulla katsoa noita pieniä olentoja, jotka olisivat minun omiani, jotka olisivat minun näköisiäni, niinkuin yksi vesi-pisara on toisensa näköinen, jotka leikkisivät alin-omaa minun talossani, jotka, kaupungilta palatessani, huutaisivat minulle pappa, pappa, ja rupattaisivat kaikenlaista lapsenpiipatusta. Uskokaa, minä näen niitä jonkun puoli kymmentä ympärilläni.

Jeronymus. Ei mikään ole niin hupaista kuin tämmöinen elämä; ja minä annan teille sen neuvon, menkää avioliittoon, niin pian kuin suinkin voitte.

Sganarelle. Oikeinko todella? Kehoitatteko minua siihen?

Jeronymus. Epäilemättä. Paremmin ette voisi tehdä.

Sganarelle. Totta toden edestä, oikein olen hyvilläni, että niinkuin rehellinen ystävä, annoitte minulle tämän neuvon.

Jeronymus. No, mutta sanokaa nyt, kuka on se tyttö, jonka aiotte puolisosenne ottaa?

Sganarelle. Dorimena.

Jeronymus. Tuoko nuori sukkela Dorimena, joka aina on niin sievästi puutettu?

Sganarelle. Se.

Jeronymus. Herra Alkantor'in tytär?

Sganarelle. Juuri se.

Jeronymus. Ja sisar eräälle Alsidakselle, joka on ymmärtävinänsä miekan käyttämistä?

Sganarelle. Aivan niin.

Jeronymus. No nyt on lempo!

Sganarelle. Mitä sanotte siitä?

Jeronymus. Hyvin sopiva morsian! Toivotan onnea!

Sganarelle. Enkö tehnyt oikein, että valitsin juuri tämän tytön elämänseuralaiseksi?

Jeronymus. Aivan oikein. Voi kuinka te tulnette onnelliseksi! Kiiruhtakaa vaan!

Sganarelle. Näin puhuessanne te enennätte iloani. Kiitän teitä neuvostanne ja pyydän teitä tänä iltana saapumaan häihini.

Jeronymus. Välttämättömästi tulen ja paremmin kunnioittaakseni haitanne panen naamarin kasvoilleni.

Sganarelle. Hyvästi!

Jeronymus (syryssä). Herra Alkantor'in tytär, nuori Dorimena viiden-kymmenen kolmen vanhan herra Sganarellen morsian! Sepä oiva avio-liitto! Voipa oivaa sopivaa avio-liittoa! (pois).

Kolmas kohta.

Sganarelle (yksinänsä). Tämäpä avioliitto on hyvin onnellinen, koskapa se antaa ilon-aihetta kaikille ihmisille; kelle vaan siitä puhun, se sille heti nauraa. Olenpa nyt kaikkein onnellisin ihminen maailmassa!

Neljäs kohta.

Dorimena, Sganarelle.

Dorimena (perällä, pienelle, häntä seuraavalle palvelijalle). Lähdetään pois, poikaseni; pitele hyvästi lievettäni, äläkä tee mitään ilveitä.

Sganarelle (sivulla huomaten Dorimenan). Kah, morsiamenihan se on, joka tuolta tulee. Ah, kuinka hän on kaunis! Kuinka punakka ja kuinka hoikka! Voipiko olla semmoista miestä, jota tätä nähdessään, ei haluttaisi avioliittoon? (Dorimennale). Minne matka, ihana kaunotar, tuleva rakkaan puolisonne rakas puoliso?

Dorimena. Menen pienille ostoksille.

Sganarelle. No, kultaseni, tänä päivänä pääsemme omistamaan toinen toisemme. Sitte ei teillä enään ole oikeutta kieltää minulta mitään, ja minä voin tehdä kanssanne mitä vaan haluan, eikä siinä kellään ole mitään sanomista. Te tulette olemaan minun päästänne aina kanta-päihin asti, ja minä

tulen olemaan herra ja isäntä teidän vilkkaille silmillenne, teidän hohtaville huulosillenne, teidän pienille pyöryläisille korvillenne, teidän sievälle leuallenne, teidän ympyriäisille pienoisille hm! hm! teidän – . Sanalla sanoen, koko teidän ihmisenne joutuu minun valtaani, ja minä voin hyväillä teitä milloin vaan tahdon. Ettekö tekin, lintuseni, ole hyvillänne, tästä meidän avio-liitostamme?

Dorimena. Hyvin hyvilläni, oikein iloinen olenkin, sillä isäni kovuus on minua tähän päivään asti pitänyt ilkeimmässä orjuudessa. Se vähäinen vapaus, jonka hän toisinaan on minulle suonut, saattaa minut raivoon, ja satoja kertoja olen toivottanut, että hän antaisi minut miehelle, päästäkseni siitä pakosta, joka minulla on hänen luonansa, ja saadakseni tehdä, mitä tahdon. Jumalalle kiitos, te tulitte nyt onneksi minua päästämään, ja minä valmistelenkin nyt jo nauttimaan iloa ja kelpollisesti ottamaan takaisin sitä aikaa, jonka olen tähän asti vankina menettänyt. Koska te olette rikas mies ja tiedätte kuinka pitää elää, niin arvattavasti meille kahden tulee olemaan hyvin iloinen elämä, ja te ette suinkaan liene noita häyjä avio-miehiä, jotka tahtovat, että vaimon, niinkuin suden-korennon, pitäisi tulla toimeen tyhjällä. Tunnustan teille, että en suostuisi tämmöiseen kauppaan, ja että yksinäisyys vimmastuttaa minut. Minä rakastan leikkiä, vieraspitoja, tanssia, kestiä, kävelyä ja ajelemista, sanalla sanoen, kaikkea huvitusta, ja te varmaan ihastutte, että saatte niin iloisen puolison, kuin minä olen. Meillä ei tule koskaan keskenämme olemaan eri-puraisuutta, enkä minä koskaan ahdista teitä toimissanne ja liikkeissänne; samalla toivon, ett'ette tekään puoleltanne minua ahdista toimissani; sillä, minun nähdäkseni, pitää nöyryyden olla molemman-puolisen, eikä kukaan mene naimiseen saattaaksensa tois-puoleistansa raivoon. Lyhykäisesti sanoen, naimisessa tulemme me elämään niinkuin ne, jotka tuntevat maa-ilmansa. Eikä luuleminen saa koskaan tulla sekoittamaan meidän elämätämme; ja siinä on kyllin, että lupaan olla teille uskollinen, niinkuin tiedän, että tekin tullette minulle olemaan uskollinen. Mutta mikä teidän on? Kasvonne muuttuvat kokonansa.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.